

Artistisk historieskrivning

Alla kan vi väl gripas av vemod när vi betraktar gamla färgfotografier där färgerna håller på att blekna bort. Alla kanske är för mycket sagt, men den som är född på 60-talet eller tidigare har i alla fall möjligheten. Vi är tillräckligt gamla, färden utför har tagit fart, och bilderna från vår barndom åldras med oss.

konst

Johanna Schartau är född på 60-talet. På Galleri 21 i Malmö visar hon stora fotografier som är bilder av projicerade

barndomsbilder, där hon själv liksom griper in och deltar i denna barndomens värld, men från nuets position: både tidsligt och rumsligt. Man kan se henne sticka in sitt huvud, händer och kropp i flera av bilderna. Det är som om hon spelar rollen av sig själv som flicka, som om hon försöker stiga in i denna evigt förlorade värld som heter barndomen – iklädd indianperuk, spöklädd, Kalle Anka mask

Johanna Schartau träder själv in i sina bilder

med mera. Det är både komiskt och rörande. Hon låter dessutom fotografierna fortsätta ut i rummet genom att hon reproducerar saker som finns i dessa – indiandräkten, spöklädd, lamporna och så vidare.

Jag antar att detta är en del av ett utforskande av den historiska orsakskedja som hon själv är del av. Hon är barnbarnsbarnsbarn till Henrik Schartau som var väckelserörelsen grundare

på 1700-talet – den så kallade schartauismen. Hon har gjort en film om denna som visades i SVT i påskas.

Den som uppskattade filmen kan med fördel bege sig till Galleri 21 och ta del av Johanna Schartaus artistiska historieskrivning.

Conny C-A Malmqvist
conny.malmqvist@spray.se

Galleri 21, Malmö; Johanna Schartau till och med 28.4